

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 65

Phẩm 18: VÔ SỞ ĐẮC (5)

Xá-lợi Tử, vì tánh của nhãn giới là “không”, nên nhãn giới đối với nhãn giới là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhãn giới đối với sắc giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của sắc giới là “không”, nên sắc giới đối với sắc giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sắc giới đối với nhãn giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhãn giới, sắc giới đối với nhãn thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của nhãn thức giới là “không”, nên nhãn thức giới đối với nhãn thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhãn thức giới đối với nhãn giới, sắc giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhãn giới, sắc giới, nhãn thức giới đối với nhãn xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của nhãn xúc là “không”, nên nhãn xúc đối với nhãn xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhãn xúc đối với nhãn giới, sắc giới, nhãn thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhãn giới, sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc đối với các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra là “không”, nên các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra đối với các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra đối với nhãn giới, sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của nhĩ giới là “không”, nên nhĩ giới đối với nhĩ giới là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhĩ giới đối với thanh giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thanh giới là “không”, nên thanh giới đối với thanh giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thanh giới đối với nhĩ giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhĩ giới, thanh giới đối với nhĩ thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của nhĩ thức giới là “không”, nên nhĩ thức giới đối với nhĩ thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhĩ thức giới đối với nhĩ giới, thanh giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhĩ giới, thanh giới, nhĩ thức giới đối với nhĩ xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của nhĩ xúc là “không”, nên nhĩ xúc đối với nhĩ xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhĩ xúc đối với nhĩ giới, thanh giới, nhĩ thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhĩ giới, thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc đối với các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra là “không”, nên các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra đối với các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra đối với nhĩ giới, thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn,

tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của tử giới là “không”, nên tử giới đối với tử giới là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tử giới đối với hương giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của hương giới là “không”, nên hương giới đối với hương giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; hương giới đối với tử giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tử giới, hương giới đối với tử thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tử thức giới là “không”, nên tử thức giới đối với tử thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tử thức giới đối với tử giới, hương giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tử giới, hương giới, tử thức giới đối với tử xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tử xúc là “không”, nên tử xúc đối với tử xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tử xúc đối với tử giới, hương giới, tử thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tử giới, hương giới, tử thức giới và tử xúc đối với các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra là “không”, nên các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra đối với các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; các thọ do tử xúc làm duyên sinh ra đối với tử giới, hương giới, tử thức giới và tử xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của thiết giới là “không”, nên thiết giới đối với thiết giới là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thiết giới đối với vị giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của vị giới là “không”, nên vị giới đối với vị giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vị giới đối với thiết giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thiết giới, vị giới đối với thiết thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thiết thức giới là “không”, nên thiết thức giới đối với thiết thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thiết thức giới đối với thiết giới, vị giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thiết giới, vị giới, thiết thức giới đối với thiết xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thiết xúc là “không”, nên thiết xúc đối với thiết xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thiết xúc đối với thiết giới, vị giới, thiết thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thiết giới, vị giới, thiết thức giới và thiết xúc đối với các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra là “không”, nên các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra đối với các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra đối với thiết giới, vị giới, thiết thức giới và thiết xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của thân giới là “không”, nên thân giới đối với thân giới là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thân giới đối với xúc giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của xúc giới là “không”, nên xúc giới đối với xúc giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; xúc giới đối với thân giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thân giới, xúc giới đối với thân thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt

được. Vì tánh của thân thức giới là “không”, nên thân thức giới đối với thân thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thân thức giới đối với thân giới, xúc giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thân giới, xúc giới, thân thức giới đối với thân xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thân xúc là “không”, nên thân xúc đối với thân xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thân xúc đối với thân giới, xúc giới, thân thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thân giới, xúc giới, thân thức giới và thân xúc đối với các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra là “không”, nên các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra đối với các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra đối với thân giới, xúc giới, thân thức giới và thân xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của ý giới là “không”, nên ý giới đối với ý giới là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; ý giới đối với pháp giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp giới là “không”, nên pháp giới đối với pháp giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp giới đối với ý giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; ý giới, pháp giới đối với ý thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của ý thức giới là “không”, nên ý thức giới đối với ý thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; ý thức giới đối với ý giới, pháp giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; ý giới, pháp giới, ý thức giới đối với ý xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của ý xúc là “không”, nên ý xúc đối với ý xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; ý xúc đối với ý giới, pháp giới, ý thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; ý giới, pháp giới, ý thức giới và ý xúc đối với các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra là “không”, nên các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra đối với các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra đối với ý giới, pháp giới, ý thức giới và ý xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của địa giới là “không”, nên địa giới đối với địa giới là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; địa giới đối với thủy giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thủy giới là “không”, nên thủy giới đối với thủy giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thủy giới đối với địa giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; địa, thủy giới đối với hỏa giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của hỏa giới là “không”, nên hỏa giới đối với hỏa giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; hỏa giới đối với địa, thủy giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; địa, thủy, hỏa giới đối với phong giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của phong giới là “không”, nên phong giới đối với phong giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; phong giới đối với địa, thủy, hỏa giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; địa, thủy, hỏa, phong giới đối với không giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của không giới là “không”, nên không giới đối với không giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; không giới đối với địa, thủy, hỏa, phong giới không sở hữu, chẳng thể

nắm bắt được; địa, thủy, hỏa, phong, không giới đối với thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thức giới là “không”, nên thức giới đối với thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thức giới đối với địa, thủy, hỏa, phong, không giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của Thánh đế khổ là “không”, nên Thánh đế khổ đối với Thánh đế khổ là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Thánh đế khổ đối với Thánh đế tập không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Thánh đế tập là “không”, nên Thánh đế tập đối với Thánh đế tập không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Thánh đế tập đối với Thánh đế khổ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Thánh đế khổ, tập đối với Thánh đế diệt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Thánh đế diệt là “không”, nên Thánh đế diệt đối với Thánh đế diệt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Thánh đế diệt đối với Thánh đế khổ, tập không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Thánh đế khổ, tập, diệt đối với Thánh đế đạo không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Thánh đế đạo là “không”, nên Thánh đế đạo đối với Thánh đế đạo không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Thánh đế đạo đối với Thánh đế khổ, tập, diệt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của vô minh là “không”, nên vô minh đối với vô minh là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh đối với hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của hành là “không”, nên hành đối với hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; hành đối với vô minh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh, hành đối với thức không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thức là “không”, nên thức đối với thức không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thức đối với vô minh, hành, thức không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh, hành, thức đối với danh sắc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của danh sắc là “không”, nên danh sắc đối với danh sắc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; danh sắc đối với vô minh, hành, thức không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh, hành, thức, danh sắc đối với lục xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của lục xứ là “không”, nên lục xứ đối với lục xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lục xứ đối với vô minh, hành, thức, danh sắc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ đối với xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của xúc là “không”, nên xúc đối với xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; xúc đối với vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc đối với thọ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thọ là “không”, nên thọ đối với thọ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thọ đối với vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ đối với ái không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của ái là “không”, nên ái đối với ái không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; ái đối với vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái đối với thủ không sở hữu, chẳng

thể nắm bắt được. Vì tánh của thủ là “không”, nên thủ đối với thủ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thủ đối với vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ đối với hữu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của hữu là “không”, nên hữu đối với hữu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; hữu đối với vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu đối với sinh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của sinh là “không”, nên sinh đối với sinh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sinh đối với vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh đối với lão tử, sầu bi khổ ưu não không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của lão tử, sầu bi khổ ưu não là “không”, nên lão tử, sầu bi khổ ưu não đối với lão tử, sầu bi khổ ưu não không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; lão tử, sầu bi khổ ưu não đối với vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của Bồ thí ba-la-mật-đa là “không”, nên Bồ thí ba-la-mật-đa đối với Bồ thí ba-la-mật-đa là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Bồ thí ba-la-mật-đa đối với Tịnh giới ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Tịnh giới ba-la-mật-đa là “không”, nên Tịnh giới ba-la-mật-đa đối với Tịnh giới ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Tịnh giới ba-la-mật-đa đối với Bồ thí ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bồ thí, Tịnh giới ba-la-mật-đa đối với An nhẫn ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của An nhẫn ba-la-mật-đa là “không”, nên An nhẫn ba-la-mật-đa đối với An nhẫn ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; An nhẫn ba-la-mật-đa đối với bồ thí, Tịnh giới ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bồ thí, tịnh giới, An nhẫn ba-la-mật-đa đối với Tinh tấn ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Tinh tấn ba-la-mật-đa là “không”, nên Tinh tấn ba-la-mật-đa đối với Tinh tấn ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Tinh tấn ba-la-mật-đa đối với bồ thí, tịnh giới, An nhẫn ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, Tinh tấn ba-la-mật-đa đối với Tĩnh lự ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Tĩnh lự ba-la-mật-đa là “không”, nên Tĩnh lự ba-la-mật-đa đối với Tĩnh lự ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Tĩnh lự ba-la-mật-đa đối với bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, Tinh tấn ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, Tĩnh lự ba-la-mật-đa đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của Bát-nhã ba-la-mật-đa là “không”, nên Bát-nhã ba-la-mật-đa đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Bát-nhã ba-la-mật-đa đối với bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, Tĩnh lự ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của bốn Tĩnh lự là “không”, nên bốn Tĩnh lự đối với bốn Tĩnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lự là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Tĩnh lự đối với bốn Vô lượng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bốn Vô lượng là “không”, nên bốn Vô lượng đối với bốn Vô lượng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Vô lượng đối với bốn Tĩnh lự không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng đối với bốn Định vô sắc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bốn Định vô sắc là “không”, nên bốn Định vô sắc đối với bốn Định vô sắc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Định vô sắc đối với bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của tám Giải thoát là “không”, nên tám Giải thoát đối với tám Giải thoát là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tám Giải thoát đối với tám Thắng xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tám Thắng xứ là “không”, nên tám Thắng xứ đối với tám Thắng xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tám Thắng xứ đối với tám Giải thoát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tám Giải thoát, tám Thắng xứ đối với chín Định thứ đệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của chín Định thứ đệ là “không”, nên chín Định thứ đệ đối với chín Định thứ đệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chín Định thứ đệ đối với tám Giải thoát, tám Thắng xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ đối với mười Biến xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của mười Biến xứ là “không”, nên mười Biến xứ đối với mười Biến xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; mười Biến xứ đối với tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của bốn Niệm trụ là “không”, nên bốn Niệm trụ đối với bốn Niệm trụ là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Niệm trụ đối với bốn Chánh đoạn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bốn Chánh đoạn là “không”, nên bốn Chánh đoạn đối với bốn Chánh đoạn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Chánh đoạn đối với bốn Niệm trụ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn đối với bốn Thần túc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bốn Thần túc là “không”, nên bốn Thần túc đối với bốn Thần túc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Thần túc đối với bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc đối với năm Căn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của năm Căn là “không”, nên năm Căn đối với năm Căn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; năm Căn đối với bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn đối với năm Lực không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của năm Lực là “không”, nên năm Lực đối với năm Lực không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; năm Lực đối với bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực đối với bảy chi Đăng giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bảy chi Đăng giác là “không”, nên

bảy chi Đẳng giác đối với bảy chi Đẳng giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bảy chi Đẳng giác đối với bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác đối với bảy chi Đẳng giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tám chi Thánh đạo là “không”, nên tám chi Thánh đạo đối với tám chi Thánh đạo không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tám chi Thánh đạo đối với bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của pháp môn giải thoát Không là “không”, nên pháp môn giải thoát Không đối với pháp môn giải thoát Không là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp môn giải thoát Không đối với pháp môn giải thoát Vô tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp môn giải thoát Vô tướng là “không”, nên pháp môn giải thoát Vô tướng đối với pháp môn giải thoát Vô tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp môn giải thoát Vô tướng đối với pháp môn giải thoát Không không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp môn giải thoát Không, Vô tướng đối với pháp môn giải thoát Vô nguyện không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp môn giải thoát Vô nguyện là “không”, nên pháp môn giải thoát Vô nguyện đối với pháp môn giải thoát Vô nguyện không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp môn giải thoát Vô nguyện đối với pháp môn giải thoát Không, Vô tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của năm loại mắt là “không”, nên năm loại mắt đối với năm loại mắt là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; năm loại mắt đối với sáu phép thần thông không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của sáu phép thần thông là “không”, nên sáu phép thần thông đối với sáu phép thần thông không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sáu phép thần thông đối với năm loại mắt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh nơi mười lực của Phật là “không”, nên mười lực của Phật đối với mười lực của Phật là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; mười lực của Phật đối với bốn điều không sợ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bốn điều không sợ là “không”, nên bốn điều không sợ đối với bốn điều không sợ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn điều không sợ đối với mười lực của Phật không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; mười lực của Phật, bốn điều không sợ đối với bốn sự hiểu biết thông suốt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bốn sự hiểu biết thông suốt là “không”, nên bốn sự hiểu biết thông suốt đối với bốn sự hiểu biết thông suốt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn sự hiểu biết thông suốt đối với mười lực của Phật, bốn điều không sợ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; mười

lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt đối với đại Từ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của đại Từ là “không”, nên đại Từ đối với đại Từ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; đại Từ đối với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ đối với đại Bi không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của đại Bi là “không”, nên đại Bi đối với đại Bi không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; đại Bi đối với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi đối với đại Hỷ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của đại Hỷ là “không”, nên đại Hỷ đối với đại Hỷ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; đại Hỷ đối với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ đối với đại Xả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của đại xả là “không”, nên đại Xả đối với đại Xả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; đại Xả đối với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả đối với mười tám pháp Phật bất cộng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của mười tám pháp Phật bất cộng là “không”, nên mười tám pháp Phật bất cộng đối với mười tám pháp Phật bất cộng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; mười tám pháp Phật bất cộng đối với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của trí Nhất thiết là “không”, nên trí Nhất thiết đối với trí Nhất thiết là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; trí Nhất thiết đối với trí Đạo tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của trí Đạo tướng là “không”, nên trí Đạo tướng đối với trí Đạo tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; trí Đạo tướng đối với trí Nhất thiết không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; trí Nhất thiết, trí Đạo tướng đối với trí Nhất thiết tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của trí Nhất thiết tướng là “không”, nên trí Nhất thiết tướng đối với trí Nhất thiết tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; trí Nhất thiết tướng đối với trí Nhất thiết, trí Đạo tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của pháp không quên mất là “không”, nên pháp không quên mất đối với pháp không quên mất là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không quên mất đối với tánh luôn luôn xả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tánh luôn luôn xả là “không”, nên tánh luôn luôn xả đối với tánh luôn luôn xả không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tánh luôn luôn xả đối với pháp không quên mất không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của tất cả pháp môn Đà-la-ni là “không”, nên tất cả pháp môn Đà-la-ni đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tất cả pháp môn Đà-la-ni đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tất cả pháp môn Tam-ma-địa là “không”, nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tất cả pháp môn Tam-ma-địa đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của pháp không bên trong là “không”, nên pháp không bên trong đối với pháp không bên trong là, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong đối với pháp không bên ngoài không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không bên ngoài là “không”, nên pháp không bên ngoài đối với pháp không bên ngoài, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên ngoài đối với pháp không bên trong, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong, pháp không bên ngoài đối với pháp không cả trong ngoài không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không cả trong ngoài là “không”, nên pháp không cả trong ngoài đối với pháp không cả trong ngoài, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không cả trong ngoài đối với pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài đối với pháp không không, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không không là “không”, nên pháp không không đối với pháp không không, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không không đối với pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không đối với pháp không không, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không lớn là “không”, nên pháp không lớn đối với pháp không lớn, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không lớn đối với pháp không bên trong cho đến pháp không không, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không lớn đối với pháp không thắng nghĩa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không thắng nghĩa là “không”, nên pháp không thắng nghĩa đối với pháp không thắng nghĩa, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không thắng nghĩa đối với pháp không bên trong cho đến pháp không lớn, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không thắng nghĩa đối với pháp không hữu vi không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không hữu vi là “không”, nên pháp không hữu vi đối với pháp không hữu vi, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không hữu vi đối với pháp không bên trong cho đến pháp không thắng nghĩa, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không hữu vi đối với pháp không vô vi không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không vô vi là “không”, nên pháp không vô vi đối với cái không vô vi, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không vô vi đối với pháp không bên trong cho đến pháp không hữu vi, không sở

hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không vô vi đối với pháp không rốt ráo không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không rốt ráo là “không”, nên pháp không rốt ráo đối với pháp không rốt ráo, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không rốt ráo đối với pháp không bên trong cho đến pháp không vô vi, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không rốt ráo đối với pháp không không biên giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không không biên giới là “không”, nên pháp không không biên giới đối với pháp không không biên giới, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không không biên giới đối với pháp không bên trong cho đến pháp không rốt ráo, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không không biên giới đối với pháp không tản mạn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không tản mạn là “không”, nên pháp không tản mạn đối với pháp không tản mạn, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không tản mạn đối với pháp không bên trong cho đến pháp không không biên giới, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không không biên giới đối với pháp không bản tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không bản tánh là “không”, nên cái không bản tánh đối với pháp không bản tánh, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bản tánh đối với pháp không bên trong cho đến pháp không không đối khác, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không bản tánh đối với pháp không tự tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không tự tướng là “không”, nên pháp không tự tướng đối với pháp không tự tướng, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không tự tướng đối với pháp không bên trong cho đến pháp không bản tánh, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không tự tướng đối với pháp không cộng tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không cộng tướng là “không”, nên pháp không cộng tướng đối với pháp không cộng tướng, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không cộng tướng đối với pháp không bên trong cho đến pháp không tự tướng, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không cộng tướng đối với pháp không nơi tất cả pháp không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không nơi tất cả pháp là “không”, nên pháp không nơi tất cả pháp đối với pháp không nơi tất cả pháp, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không nơi tất cả pháp đối với pháp không bên trong cho đến pháp không cộng tướng, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không nơi tất cả pháp đối với cái không chẳng thể nắm bắt được không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không chẳng thể nắm bắt được là “không”, nên cái không chẳng thể nắm bắt được đối với pháp không chẳng thể nắm bắt được, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không chẳng thể nắm bắt được đối với pháp không bên trong cho đến pháp không nơi tất cả pháp, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không chẳng thể nắm bắt được đối với pháp không không tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không không tánh là “không”,

nên pháp không không tánh đối với pháp không không tánh, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không không tánh đối với pháp không bên trong cho đến pháp không chẳng thể nắm bắt được, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh đối với pháp không tự tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không tự tánh là “không”, nên pháp không tự tánh đối với pháp không tự tánh, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không tự tánh đối với pháp không bên trong cho đến pháp không không tánh, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên trong cho đến pháp không tự tánh đối với pháp không không tánh tự tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp không không tánh tự tánh là “không”, nên pháp không không tánh tự tánh đối với pháp không không tánh tự tánh, không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không không tánh tự tánh đối với pháp không bên trong cho đến pháp không tự tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của chân như là “không”, nên chân như đối với chân như là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như đối với pháp giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp giới là “không”, nên pháp giới đối với pháp giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp giới đối với chân như không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như, pháp giới đối với pháp tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp tánh là “không”, nên pháp tánh đối với pháp tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp tánh đối với chân như, pháp giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như, pháp giới, pháp tánh đối với tánh chẳng hư vọng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tánh chẳng hư vọng là “không”, nên tánh chẳng hư vọng đối với tánh chẳng hư vọng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tánh chẳng hư vọng đối với chân như, pháp giới, pháp tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến tánh chẳng hư vọng đối với tánh chẳng đối khác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tánh chẳng đối khác là “không”, nên tánh chẳng đối khác đối với tánh chẳng đối khác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tánh chẳng đối khác đối với chân như cho đến tánh chẳng hư vọng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến tánh chẳng đối khác đối với cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn là “không”, nên cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn đối với cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn đối với chân như cho đến tánh chẳng đối khác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn đối với cảnh giới hư không không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh giới hư không là “không”, nên cảnh giới hư không đối với cảnh giới hư không không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới hư không đối với chân như cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới hư không đối với cảnh giới đoạn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh giới đoạn là “không”, nên cảnh giới đoạn đối với cảnh giới đoạn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới đoạn đối với chân như cho đến cảnh giới hư không không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới đoạn đối với cảnh giới ly không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh

giới ly là “không”, nên cảnh giới ly đối với cảnh giới ly không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới ly đối với chân như cho đến cảnh giới đoạn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới ly đối với cảnh giới diệt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh giới diệt là “không”, nên cảnh giới diệt đối với cảnh giới diệt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới diệt đối với chân như cho đến cảnh giới ly không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới diệt đối với tánh bình đẳng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tánh bình đẳng là “không”, nên tánh bình đẳng đối với tánh bình đẳng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tánh bình đẳng đối với chân như cho đến cảnh giới diệt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến tánh bình đẳng đối với tánh ly sinh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của tánh ly sinh là “không”, nên tánh ly sinh đối với tánh ly sinh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tánh ly sinh đối với chân như cho đến tánh bình đẳng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến tánh ly sinh đối với pháp định không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp định là “không”, nên pháp định đối với pháp định không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp định đối với chân như cho đến tánh ly sinh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến pháp định đối với pháp trụ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp trụ là “không”, nên pháp trụ đối với pháp trụ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp trụ đối với chân như cho đến pháp định không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến pháp trụ đối với cảnh giới vô tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh giới vô tánh là “không”, nên cảnh giới vô tánh đối với cảnh giới vô tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới vô tánh đối với chân như cho đến pháp trụ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới vô tánh đối với cảnh giới vô tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh giới vô tướng là “không”, nên cảnh giới vô tướng đối với cảnh giới vô tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới vô tướng đối với chân như cho đến cảnh giới vô tánh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới vô tướng đối với cảnh giới vô tác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh giới vô tác là “không”, nên cảnh giới vô tác đối với cảnh giới vô tác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới vô tác đối với chân như cho đến cảnh giới vô tướng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới vô tác đối với cảnh giới vô vi không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh giới vô vi là “không”, nên cảnh giới vô vi đối với cảnh giới vô vi không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới vô vi đối với chân như cho đến cảnh giới vô tác không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới vô vi đối với cảnh giới an ổn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh giới an ổn là “không”, nên cảnh giới an ổn đối với cảnh giới an ổn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới an ổn đối với chân như cho đến cảnh giới vô vi không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới an ổn đối với cảnh giới tịch tĩnh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cảnh giới tịch tĩnh là “không”, nên cảnh giới tịch tĩnh đối với cảnh giới tịch tĩnh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cảnh giới tịch tĩnh đối với chân như cho đến cảnh giới an ổn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến cảnh giới tịch tĩnh đối với bản vô không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bản vô là “không”, nên bản vô đối với bản vô không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bản vô đối với chân như cho đến cảnh giới tịch tĩnh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân

như cho đến bản vô đối với thật tế không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của thật tế là “không”, nên thật tế đối với thật tế không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thật tế đối với chân như cho đến bản vô không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; chân như cho đến thật tế đối với cứu cánh Niết-bàn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của cứu cánh Niết-bàn là “không”, nên cứu cánh Niết-bàn đối với cứu cánh Niết-bàn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cứu cánh Niết-bàn đối với chân như cho đến thật tế không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của pháp bậc Cực hỷ là “không”, nên pháp bậc Cực hỷ đối với pháp bậc Cực hỷ là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cực hỷ đối với pháp bậc Ly cấu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Ly cấu là “không”, nên pháp bậc Ly cấu đối với pháp bậc Ly cấu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Ly cấu đối với pháp bậc Cực hỷ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu đối với pháp bậc Phát quang không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Phát quang là “không”, nên pháp bậc Phát quang đối với pháp bậc Phát quang không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Phát quang đối với pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang đối với pháp bậc Diệm tuệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Diệm tuệ là “không”, nên pháp bậc Diệm tuệ đối với pháp bậc Diệm tuệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Diệm tuệ đối với pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ đối với pháp bậc Cực nan thắng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Cực nan thắng là “không”, nên pháp bậc Cực nan thắng đối với pháp bậc Cực nan thắng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cực nan thắng đối với pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng đối với pháp bậc Hiện tiền không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Hiện tiền là “không”, nên pháp bậc Hiện tiền đối với pháp bậc Hiện tiền không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Hiện tiền đối với pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền đối với pháp bậc Viễn hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Viễn hành là “không”, nên pháp bậc Viễn hành đối với pháp bậc Viễn hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Viễn hành đối với pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành đối với pháp bậc Bất động không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Bất động là “không”, nên pháp bậc Bất động đối với pháp bậc Bất động không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Bất động đối với pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành, Bất động đối với pháp bậc Thiện tuệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Thiện tuệ là “không”, nên pháp bậc Thiện tuệ đối với pháp bậc

Thiện tuệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Thiện tuệ đối với pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành, Bất động không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành, Bất động, Thiện tuệ đối với pháp bậc Pháp vân không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của pháp bậc Pháp vân là “không”, nên pháp bậc Pháp vân đối với pháp bậc Pháp vân không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp bậc Pháp vân đối với pháp bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành, Bất động, Thiện tuệ đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

Xá-lợi Tử, vì tánh của bậc Cực hỷ là “không”, nên bậc Cực hỷ đối với bậc Cực hỷ là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cực hỷ đối với bậc Ly cấu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Ly cấu là “không”, nên bậc Ly cấu đối với bậc Ly cấu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Ly cấu đối với bậc Cực hỷ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cực hỷ, Ly cấu đối với bậc Phát quang không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Phát quang là “không”, nên bậc Phát quang đối với bậc Phát quang không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Phát quang đối với bậc Cực hỷ, Ly cấu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang đối với bậc Diệm tuệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Diệm tuệ là “không”, nên bậc Diệm tuệ đối với bậc Diệm tuệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Diệm tuệ đối với bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ đối với bậc Cực nan thắng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Cực nan thắng là “không”, nên bậc Cực nan thắng đối với bậc Cực nan thắng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cực nan thắng đối với bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng đối với bậc Hiện tiền không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Hiện tiền là “không”, nên bậc Hiện tiền đối với bậc Hiện tiền không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Hiện tiền đối với bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền đối với bậc Viễn hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Viễn hành là “không”, nên bậc Viễn hành đối với bậc Viễn hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Viễn hành đối với bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành đối với bậc Bất động không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Bất động là “không”, nên bậc Bất động đối với bậc Bất động không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Bất động đối với bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành, Bất động đối với bậc Thiện tuệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Thiện tuệ là “không”, nên bậc Thiện tuệ đối với bậc Thiện tuệ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Thiện tuệ đối với bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hiện tiền, Viễn hành, Bất động không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành, Bất động, Thiện tuệ đối với bậc Pháp vân không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì tánh của bậc Pháp vân là “không”, nên bậc Pháp vân đối với bậc Pháp vân không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bậc Pháp vân đối với bậc Cực hỷ, Ly cấu, Phát quang, Diệm tuệ, Cực nan thắng, Hiện tiền, Viễn hành, Bất động, Thiện tuệ đều không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Xá-lợi Tử, đối với các pháp như vậy, tôi dùng tất cả phương tiện, tất cả nơi chốn, tất cả thời gian, để cầu Đại Bồ-tát, cũng đều là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Vì tự tánh là không.

